

голямата. Добре организирана и подготвена във военно отношение, тя има голям авторитет сред местното население.

Държавна сигурност, която е добре информирана за дейността на четата, взема решение за нейното фактическо разгромяване. В помощ на оперативните работници от Сливен и по селата е изпратена група от разузнавачи начело с Иван Войников, а от София идват Веселин Райков, Сашо Васев и Владимир Гогов. Цялото отделение от Сливен за борба с бандитизма е изпратено по селата, за да подпомага залавянето на горяните⁴⁴.

В навечерието на 1 май 1951 г. оперативните работници задържат някои от ятаците. На 28 май става престрелка между постовете на горянския отряд и разузнавачи от ДС. Отрядът е вдигнат по тревога. Командирът обявява решението си за прочистване на района и отиване в Будуровата мелница за снабдяване на отряда с брашно. Акцията приключва успешно и четата се прибира в бивака, който се намира в местността Кайнаците. Става ясно, че четата не може да остане повече в стария бивак и от съображения за сигурност се установява в местността Агълите, близо до кошарата на Георги Атанасов от с. Жельо войвода⁴⁵.

На 31 май срещу 1 юни поделение на вътрешни войски и оперативни работници са готови за обграждане на четата.

На 1 юни сутринта в 4 часа постовете на горянската чета вдигат тревога. Докладват, че по шосето за Бургас до с. Калояново се виждат много светещи фарове и коли. Така отрядът осъбва блокиран⁴⁶.

Командирът на отряда дава заповед пробиването на обръча да става на малки групи, които отново да се съберат в местността Калинка, източно от блокирания район⁴⁷.

От страна на МВР операцията се ръководи от група генерали под контрола на заместник-министъра на вътрешните работи Георги Кумбилиев. Министърът на вътрешните работи Георги Цанков заедно с министър-председателя Вълко Червенков следят боевете от бронирани коли край с. Калояново⁴⁸.